

І вас зі своїх зборів проженуть
Старих порядків лицарі гордії,
Ім'я і діла ваші прокленуть
І крикнуть: «Зрада! Пагубнії мрії!»
І вашу добру славу оплюють
Брехнею, й вас полічать між злодії,
Отрутою, замучених, напоять,
Надії ясні жовчею затроять.

На суд потягнуть вас. Начинять вами
Всі тюрми, все покличуть проти вас -
Людей і бога. Ділом і словами
Не променуть ранити раз у раз
М'якее серце ваше, мов тернами.
Подумаєш: «Отак жить!» - і не раз,
Самому страшно, защемить у груди...
Чи ж так живуть з людьми-братами люди?

Не так повинні! Щоб не так жили,
Щоб брата і в найменшому пізнали,
За те якраз до бою ви пішли,
На поклик правди проти брехні стали...
Борітеся! Терпіть! По всій землі
Рівняйте стежку правді! Де застали
Лиш гложжя, терня, там по вас нехай
Зазеленіє жито, наче гай!

19 апр[еля] 1880

зі збірки « [3 вершин і низин](#) »